

всичкы ся глѣдахъ като истинскы), донесохъ даже за примѣръ, единъ лучъ отъ звѣздъ-тѣ коуж-то видѣхъ мѣдрети-тѣ отъ Истокъ, нѣщо отъ звукъ-тъ на званца въ Иерусалимъ, едно стѣпало отъ сълбж-тѣ коуж-то видя Іаковъ въ сѣнь-тъ си, и трѣнь-тъ въ плѣть-тѣ, кой-то вспомянува Апостолъ Павелъ; и че народъ-тъ пріе таквази измамъ, и съ голѣмо благоговѣніе правеше пѣтешествіе къмъ тѣзы нѣща за поклоненіе. До толкова бѣше тъмно онова врѣме, до толкова ся изгуби знаніе-то на слово-то Божіе между народа, и съ това наедно и всяко знаніе въ общѣ. Въ Испаніѣ въ началю на десетый вѣкъ книжевность-та бѣше до толкови оскѣдѣла, щото една Библия, Посланія-та на Іеронима и нѣколко тѣла на Литургии и Истории на мѣченици-тѣ, често служихъ за нѣколко монастыри; И спорѣдъ единъ расписъ на Епископа отъ Винчестеръ отъ 1294 годинъ, цѣла-та Библіотека на сичкы-тѣ науки състоеше отъ 17 томове. Сжщій-тъ Епископъ заелъ въ 1297 год. отъ единъ монастыръ еднѣ Библиѣ съ замѣчянія въ два тома и съ голѣмо тържество даде единъ записъ въ кой-то ся обѣща че ще върне книгъ-тѣ неповреденъ. Тази Библия бѣше добыта отъ неговъ прѣдшественникъ, и понеже това добываніе ся глѣдаше като едно важно събытіе, усигорихъ монаси-тѣ единъ капиталъ отъ сто марки сребърны за да ся чете една дневна панахида за душъ-тѣ на добыватель-тъ ѿ. Кога-то ся донесеше еднѣ книгъ на нѣкое мѣсто-то ся глѣдаше това като едно толкови важно събытіе, що-то